

INDIANKLUBBEN i SVERIGE
c/o Bertil Thörn
Bendzgatan 25
SE-256 57 Ramlösa
Sweden

hemsida: www.indianklubben.org
kontakt : info@indianklubben.org
Plusgiro: 32 57 43 - 3
tel : +46 42 29 13 61
mob. : +46 70 532 96 89

HEJ ALLA INDIANINTRESSERADE

Indianklubbsnoteringar nr 24, 2013

ansvarig utgivare: Bertil Thörn
utgivningsdatum: 2013-11- 27

*Ni som får det här informationsutskicket via E-post får det för att ni är medlemmar i INDIANKLUBBEN, eller att ni vid något tillfälle på annat sätt har visat intresse för Nordamerikas indianers kultur eller historia.
Om ni inte längre vill ha dessa utskick meddela mig då det via ett mail eller enkelt postkort, brev eller per telefon*

HEJ

Det verkar som att svart är högsta mode i fågelvärlden numera. Åtminstone här nere i Skåne kan man inte en enda dag vända blicken mot skyn utan att den fördunklas av alla dessa stora flockar av råkor, kajor, kråkor och skator. Alla i stort sett mer eller mindre svarta kreatur. Man kan ju nästan tro att det är den gamle Hitchcock som har kommit tillbaka och upprepar sin skräckssaga om fåglarna som anfaller. Och så verkar det som att även koltrastarna har uppmuntrats av de större svarta fåglarnas tydliga framgångssaga, för de tycks nu göra allt vad de kan för att också de bidra till den "svarta trenden" med ett helt ohämmat förökande. För övrigt är allt vad fåglar heter mycket trevligt... bara de inte är svarta... de kunde ju ta efter svanarna i stället...

Beträffande mitt bekymmer med att jag i flocken av Tallbit, som var här och länsade vår bergtall för några veckor sedan, endast tyckte mig se honor eller eventuellt ungfåglar, så har jag fått upplysningen från Johnny Eskilsson, att de äldre fåglarna i de flesta fall stannar kvar i reviren, medan ungfåglarna ser sig om i världen. Det kan alltså vara orsaken att vi inte fick se några grant rödfärgade hanar här. Så var det problemet löst. Gamlingarna håller sig alltså hemma, medan ungdomarna är ute och rumlar om... Känns situationen igen? Men vän av ordning frågar sig naturligtvis, vad kan det här ha med indianer att göra? Jo, självklart har det med indianer att göra! Fåglar är ju också indianer... De har ju fjädrar på huvudet!!! Däremot borde man kanske snarare ställa sig frågan, vad **jag** har i dessa spalter att göra? Jag har ju inte ens hår på huvudet... ännu mindre fjädrar! Ja, ja...den kanske var i billigaste laget. Men ett är då säkert... Jag har bestämt mig för att aldrig mera fylla sjuttio år... Man får bara ont i magen av allt tårtätande!

ÄNNU EN NY MEDLEM

Så har vi fått ännu en ny medlem. Den här gången är det Owe Lannebjer i Enhörna som vi hälsar välkommen i kretsen. Vi hoppas att du Owe ska bli nöjd med ditt medlemskap och med vad det ger dig. Det här innebär att vi nu är totalt 172 medlemmar. I det förra utskicket hade jag varit lite väl kvick med att tala om att vi vid det här årets utgång var 171 stycken. Sanningen ska alltså vara 172, om det nu inte hinner komma ytterligare någon innan den 31 december. Alla är naturligtvis mer än välkomna. Jag har ibland jämrat mig över att vårt medlemsantal undan för undan har krympt. Och förvisso har det gjort så. Vi var som mest 253 stycken för något tiotal år sedan. Så utifrån den siffran har medlemskadem krympt. Men den största minskningen skedde under några få år ungefär mitt i den perioden. De senaste åren har det faktiskt inte hänt så mycket. Så kanske kan vi hoppas på att den nuvarande nivån ska hålla i sig ytterligare ett tag. Det stora testet kommer kanske nu i det här årsskiftet, då så pass stor andel som 51 % av våra medlemmar sitter på utgående prenumerationer. Förvisso är jag rätt så övertygad om att många ändå kommer att förnya. Men några brukar det ju alltid bli som hoppar av. Tiderna är ju inte de lättaste, med stor arbetslöshet och så vidare. Hoppas nu ändå att så många som möjligt väljer att fortsätta att stödja oss. Antalet medlemmar har de senaste åren varit så här: 2008 - 213stycken; 2009 - 188; 2010 - 176; 2011 - 181; 2012 - 180; 2013 - 172; Vad blir det 2014?

INDIANSKA "CODE-TALKERS" FÅR GULDMEDLAJ FÖR SINA KRIGSINSATSER

Sent omsider har de amerikanska myndigheterna nu beslutat att uppmärksamma de många indianer som under de båda Världskrigen tjänstgjorde i armén som förbindelsepersonal. Deras betydelsefulla insats gick ut på att de skulle sköta den radioburna sambandstrafiken. Och anledningen till att de var speciellt lämpade för det här uppdraget var att de använde sina egna språk. Något som fienden aldrig lyckades komma underfund med. Man lär ha testat alla tänkbara kodnycklar för att dechifrera dessa meddelanden. Men man lyckades alltså aldrig lösa gåtan hur dessa meddelanden överfördes.

Nu har myndigheterna alltså insett att det här har varit en så pass värdefull insats att dessa så kallade "Code-talkers" ska uppmärksammas för vad de gjorde. Och då har man valt att tilldela representanter från 33 olika stammar Kongressens Guldmedalj, vilket skedde vid en ceremoni i Washington den 20 november.

FÖRÄNDRINGAR PÅ HEMSIDAN

Ni som är uppmärksamma kanske redan har sett att jag har gjort en ändring på hemsidan under den flik som tidigare hette "Senaste Nytt". Den kallas nu i stället för "Aktiviteter / Nyheter". Det är egentligen alltså ingen större förändring, men jag var inte nöjd med hur det var att införa nya informationer på sidan och av den anledningen hände det aldrig speciellt mycket här. Huruvida det här blev så pass mycket bättre, eller om jag måste ta och fundera en vända till, återstår att se. Jag kände väl inte direkt att det nu blev som jag eftersträvade. Kanske blir det alltså ytterligare ändringar.

Men ni kan ju testa och se om det här ger något mervärde. Jag har i alla fall börjat med att införa information om ett par kommande aktiviteter där ni inbjuds att ta del om ni vill.

Den tidigare aviserade utvidgningen av händelselistan på fliken "Indiankrig" är fortsatt under uppbyggnad. Jag har dock nu lagt upp en uppdatering gjord så sent som den 25 november. Till exempel har en massa datum införts för händelser under Nez Percékriget 1877. Där är det ändå inte riktigt komplett ännu. Och länge kändes det som att jag skulle vilja haft det avsnittet färdigt, innan ni fick tillgång till listan. Men nu är det viktigaste ändå med, så därför beslutade jag att släppa listan i befintligt skick. Ännu mera kommer alltså senare.

Flera andra sådana här större och välkända krigshändelser ska i framtiden också få sina detaljer införda. Det är sådana krigskomplex som olika delar av "The French and Indian Wars", "Amerikanska Revolutionskriget", "Amerikanska Inbördeskriget", och för att ta några av de mera specifika indiankrigen, "Minnesotaupproret", "Navajokrigen", "Siouxkrigen" och Apachekrigen", och mycket, mycket mera.

Även uppdateringar av viktigare händelser i kända personers liv känns som att det skulle behöva byggas på betydligt mera.

I skrivande stund finns nu trots allt hela 1'113 händelser, med sina datum, inskrivna. Det är alltså en försvarlig massa information att hämta här redan. Ändå finns det alltså hur mycket mera som helst att införa. Men det får komma i sinom tid. Ni får väldigt gärna hjälpa till. Och ni får gärna ha synpunkter på listans utformning. Själv är jag inte riktigt nöjd med dess layout. Jag tycker att det är lite svårt att få någon riktig överblick. Det ser rörigt ut. Sökfunktionen som finns i Excel fungerar, men man kan behöva fylla i valet "hela ord" för att slippa få med ovidkommande saker. Jag har provat med att göra om allt i Word i stället. Men det blev inte bra. Så vi fortsätter så här tills vidare.

HISTORISK MÅLNING

What Really Happened at the First Thanksgiving? The Wampanoag Side of the Tale

Gale Courey Toensing

11/23/12

When you hear about the Pilgrims and "the Indians" harmoniously sharing the "first Thanksgiving" meal in 1621, the Indians referred to so generically are the ancestors of the contemporary members of the Wampanoag Nation. As the story commonly goes, the Pilgrims who sailed from England on the Mayflower and landed at what became Plymouth, Massachusetts, in 1620 had a good harvest the next year. So Plymouth Gov. William Bradford organized a feast to celebrate the harvest and invited a group of "Native American allies, including the Wampanoag chief Massasoit" to the party. The feast lasted three days and, according to chronicler Edward Winslow, Bradford send four men on a "fowling

mission” to prepare for the feast and the Wampanoag guests brought five deer to the party. And ever since then, the story goes, Americans have celebrated Thanksgiving on the fourth Thursday of November. Not exactly, Ramona Peters, the Mashpee Wampanoag Tribe’s Tribal Historic Preservation Officer told Indian Country Today Media Network in a conversation on the day before Thanksgiving 2012—391 years since that mythological “first Thanksgiving.”

We know what we’re taught in mainstream media and in schools is made up. What’s the Wampanoag version of what happened?

Yeah, it was made up. It was Abraham Lincoln who used the theme of Pilgrims and Indians eating happily together. He was trying to calm things down during the Civil War when people were divided. It was like a nice unity story.

So it was a political thing?

Yes, it was public relations. It’s kind of genius, in a way, to get people to sit down and eat dinner together. Families were divided during the Civil War.

So what really happened?

We made a treaty. The leader of our nation at the time—Yellow Feather Oasmeequin [Massasoit] made a treaty with (John) Carver [the first governor of the colony]. They elected an official while they were still on the boat. They had their charter. They were still under the jurisdiction of the king [of England]—at least that’s what they told us. So they couldn’t make a treaty for a boatload of people so they made a treaty between two nations—England and the Wampanoag Nation.

What did the treaty say?

It basically said we’d let them be there and we would protect them against any enemies and they would protect us from any of ours. [The 2011 Native American copy coin commemorates the 1621 treaty between the Wampanoag tribe and the Pilgrims of Plymouth colony.] It was basically an I’ll watch your back, you watch mine’ agreement. Later on we collaborated on jurisdictions and creating a system so that we could live together.

What’s the Mashpee version of the 1621 meal?

You’ve probably heard the story of how Squanto assisted in their planting of corn? So this was their first successful harvest and they were celebrating that harvest and planning a day of their own thanksgiving. And it’s kind of like what some of the Arab nations do when they celebrate by shooting guns in the air. So this is what was going on over there at Plymouth. They were shooting guns and canons as a celebration, which alerted us because we didn’t know who they were shooting at. So Massasoit gathered up some 90 warriors and showed up at Plymouth prepared to engage, if that was what was happening, if they were taking any of our people. They didn’t know. It was a fact-finding mission.

When they arrived it was explained through a translator that they were celebrating the harvest, so we decided to stay and make sure that was true, because we'd seen in the other landings—[Captain John] Smith, even the Vikings had been here—so we wanted to make sure so we decided to camp nearby for a few days. During those few days, the men went out to hunt and gather food—deer, ducks, geese, and fish. There are 90 men here and at the time I think there are only 23 survivors of that boat, the Mayflower, so you can imagine the fear. You have armed Natives who are camping nearby. They [the colonists] were always vulnerable to the new land, new creatures, even the trees—there were no such trees in England at that time. People forget they had just landed here and this coastline looked very different from what it looks like now. And their culture—new foods, they were afraid to eat a lot of things. So they were very vulnerable and we did protect them, not just support them, we protected them. You can see throughout their journals that they were always nervous and, unfortunately, when they were nervous they were very aggressive.

So the Pilgrims didn't invite the Wampanoags to sit down and eat turkey and drink some beer?

[laughs] Ah, no. Well, let's put it this way. People did eat together [but not in what is portrayed as "the first Thanksgiving"]. It was our homeland and our territory and we walked all through their villages all the time. The differences in how they behaved, how they ate, how they prepared things was a lot for both cultures to work with each other. But in those days, it was sort of like today when you go out on a boat in the open sea and you see another boat and everyone is waving and very friendly—it's because they're vulnerable and need to rely on each other if something happens. In those days, the English really needed to rely on us and, yes, they were polite as best they could be, but they regarded us as savages nonetheless.

So you did eat together sometimes, but not at the legendary Thanksgiving meal.

No. We were there for days. And this is another thing: We give thanks more than once a year in formal ceremony for different season, for the green corn thanksgiving, for the arrival of certain fish species, whales, the first snow, our new year in May—there are so many ceremonies and I think most cultures have similar traditions. It's not a foreign concept and I think human beings who recognize greater spirit than they would have to say thank you in some formal way.

What are Mashpee Wampanoags taught about Thanksgiving now?

Most of us are taught about the friendly Indians and the friendly Pilgrims and people sitting down and eating together. They really don't go into any depth about that time period and what was going on in 1620. It was a whole different mindset. There was always focus on food because people had to work hard to go out and forage for food, not the way it is now. I can remember being in Oklahoma amongst a lot of different tribal people when I was in junior college and Thanksgiving was coming around and I couldn't come home—it was too far and too expensive—and people were talking about, Thanksgiving, and, yeah, the Indians! And I said, yeah, we're the Wampanoags. They didn't know! We're not even taught what kind of Indians, Hopefully, in the future, at least for Americans, we do need to get a lot brighter about other people.

So, basically, today the Wampanoag celebrate Thanksgiving the way Americans celebrate it, or celebrate it as Americans?

Yes, but there's another element to this that needs to be noted as well. The Puritans believed in Jehovah and they were listening for Jehovah's directions on a daily basis and trying to figure out what would please their God. So for Americans, for the most part there's a Christian element to Thanksgiving so formal prayer and some families will go around the table and ask what are you thankful for this year. In Mashpee families we make offerings of tobacco. For traditionalists, we give thanks to our first mother, our human mother, and to Mother Earth. Then, because there's no real time to it you embrace your thanks in passing them into the tobacco without necessarily speaking out loud, but to actually give your mind and spirit together thankful for so many things... Unfortunately, because we're trapped in this cash economy and this 9-to-5 [schedule], we can't spend the normal amount of time on ceremonies, which would last four days for a proper Thanksgiving.

Do you regard Thanksgiving as a positive thing?

As a concept, a heartfelt Thanksgiving is very important to me as a person. It's important that we give thanks. For me, it's a state of being. You want to live in a state of thanksgiving, meaning that you use the creativity that the Creator gave you. You use your talents. You find out what those are and you cultivate them and that gives thanks in action.

And will your family do something for Thanksgiving?

Yes, we'll do the rounds, make sure we contact family members, eat with friends and then we'll all celebrate on Saturday at the "social" (dansfest med knytkalas) and dance together with the drum.